

מ"ת 54503/05/15 - עוזי חניה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בטבריה

מ"ת 54503-05-15 מדינת ישראל נ' חניה(אסיר)
בפני כבוד השופט ניר מישורי לב טוב

עוזי חניה (אסיר)	המבקש
נגד	
מדינת ישראל	המשיבה

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר בהחלטה למעצר המבקש עד תום ההליכים, בהתאם לסעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי, (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים").

נגד המבקש הוגש כתב אישום בגין עבירת התפרצות למגורים/תפילה - עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), החזקת כלי פריצה לרכב לפי סעיף 413' לחוק העונשין והסגת גבול פלילית לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין.

על פי הנתען בכתב האישום, בתאריך 20/5/15 סמוך לשעה 09:45 הגיע המבקש ברכב מסוג פג'ו לבית המתלונן דוד ועקנין ברחוב טבריה והסיג גבול לבית המתלונן בכוונה לגנוב באופן שפתח את שער החצר ונכנס פנימה. במעמד זה עת חזרת המתלונן לביתו הבחין במבקש בתוך חצרו, כאשר שאל אותו למעשיו במקום ענה כי הוא מחפש דירה להשכיר תוך שהוא יוצא מהחצר במנוסה עולה לרכב ונמלט מהמקום.

כמו כן מואשם המבקש כי בתאריך 20/5/15 סמוך לשעה 10:00 הגיע המבקש לפתח ביתה של המתלוננת מורן אלקובי המתגוררת בביתה ברחוב שמעון דהן 3 טבריה אשר באותו יום שבה משהות ארוכה בחו"ל, החל מצלצל בפעמון הדלת ולאחר שלא ענו בני הבית התפרץ המבקש לבית בכוונה לגנוב באופן שהכניס מפתח לצלינדר, פתח את דלת הבית הכניס את רגלו פנימה לתוך הבית ואז המתלוננת הפתיעה את המבקש בפתיחת הדלת מבפנים ודרשה ממנו לקבל את מפתחות ביתה שהיו ברשותו ואף שאלה אותו על מעשיו במקום, המבקש ענה לה כי הוא השכן החדש תוך שהוא נמלט מהמקום במנוסה. בהמשך לאמור לעיל דקות ספורות לאחר מכן אותר המבקש בביתו ברחוב אחד העם ע"י כוחות משטרה שם החזיק במפתחות רכב הפג'ו המוזכר לעיל ובחיפוש ברכב בחנית הבית נתפסו כלי פריצה (ג'בקה מברג וכלים נוספים) אשר משמשים לפריצה ולמבקש אין הסבר סביר להחזקתם.

בדיון יום 1/6/15 הסכים ב"כ המבקש לקיומן של ראיות לכאורה, לקיומה של עילת מעצר וכן למעצרו של המבקש עד תום ההליכים בהיעדר חלופה תוך שמירת זכותו להגיש בקשה לעיון חוזר באם תימצא חלופה מתאימה.

עמוד 1

הבקשה לעיון חוזר :

במסגרת הבקשה לעיון חוזר שהוגשה לבית המשפט ביום 27/8/15 התבקש שחרור המבקש בתנאי מעצר בית מלא לדירה שתושכר בישוב נווה עובד (פוריה) בפיקוח אשתו של המבקש וחברתה.

בדיון שהתקיים ביום 16/9/15 עתרו הצדדים לשליחתו של המבקש לקבלת תסקיר מעצר בעניינו שיבדוק החלופה המוצעת מבלי שהצדדים יהיו מחויבים בהמלצות התסקיר.

תסקיר שירות המבחן :

מתסקיר המעצר אשר הוגש על ידי תסקיר שירות המבחן לדיון היום עולה כי המבקש מסר שסיים 12 שנות לימוד הגם שהרשומות מראות כי נשר לאחר שהשלים 10 שנות לימוד, לאחר שנה וחצי של שירות סדיר הוצא עקב אי התאמה וריצוי מאסר בכלא צבאי, בשנות נעוריו וצעירותו צרך סמים מסוגים שונים, חבר לגורמים עברייניים, הורשע 8 פעמים ונדון לתקופות מאסר שונות. לטענתו הפסיק לעשות שימוש בסמים אך לא עבר טיפול בנושא. המבקש מצוי בקשיים כלכליים ואינו מועסק באופן רציף. שירות המבחן התרשם כי אינו נתון במצוקה רגשית על רקע מעצרו הנוכחי. בהתייחס למעצרו סבור כי עצור עקב עברו הפלילי, גורמי אכיפת החוק מתנכלים לו ולא מאפשרים לו להשתקם. עוד ציין כי ממשיך בקשרים חברתיים בעלי גוון שלילי בסביבת מגוריו, לדבריו שהה בעבר במעצר בית ולא הפר תנאים.

שירות המבחן התרשם מהמבקש כמי שפיתח התנהגות עוברת חוק ורכש דפוסים אנטי סוציאליים, צרך לאורך השנים סמים מסוכנים ללא שעבר הליך גמילה ולא ברור אם ממשיך להשתמש בהם כיום, מקיים קשרים חברתיים שליליים באזור מגוריו, נוטה להתנהג באופן פורץ גבולות סביב קשרים אלו וכי לא נרתע במהלך השנים האחרונות מסנקציות עונשיות שהוטלו עליו, רואה עצמו באופן קורבני, משליך האשמה למצבו על גורמי האכיפה. שירות המבחן התרשם כי קיים סיכון בינוני להישנות התנהגות פורצת גבולות אשר עולה בסביבת מגוריו.

בהתייחס למפקחת המוצעת - אשתו של המבקש ולחברתה נמסר כי הנ"ל הרבו להשליך מצבו של המבקש על חבריו וגורמי אכיפת החוק, המפקחת אשתו מסרה כי המשטרה מתנכלת למבקש לאורך השנים וכי הוא ממשיך להסתובב עם גורמים עברייניים. שירות המבחן התרשם כי המפקחות אינן פנויות למלאכת הפיקוח באופן מלא לאור קשיים תפקודיים שחוות בחייהן, נטו לעמדה מגוננת ביותר כלפי המבקש והתקשו להביע כנגדו עמדה ביקורתית, אשת המבקש לא היוותה גורם סמכותי ומציב גבולות ולא ברור כיצד תצליח לעשות זאת כיום. שירות המבחן התרשם כי המבקש יתקשה לראות במפקחות המוצעות דמויות סמכותיות ולא ברורה מידת יכולתן לדווח בגין הפרות. לאור כך לא בא שירות המבחן בהמלצה על שחרורו של המבקש ממעצר.

טענות הצדדים:

טיעוני המבקש :

א. הפנה לעמ"ת 15548-03-13 שם היו הנתונים כמעט זהים. שם המליץ שירות המבחן על השמת

המבקש באיזוק אלקטרוני.

- ב. אשת המבקש הוכיחה את עצמה בעבר 8 חודשים כמפקחת במעצר בית ולא הייתה הפרת הוראה חוקית כשהרשעה בעבירה זו היא משנת 1999.
- ג. בהתחשב בכך כי בתיק הזה לא נגנב כלום ולא הייתה מתוחכמות, הוא נעצר כמה דקות לאחר מכן ולא מצאו מפתח שכזה המבקש אינו מסוכן לציבור.
- ד. ב"כ המבקש הציג פסיקה כאשר המסוכנות היא יציר הפסיקה ולא החוק. בנסיבות האלה מציעים חלופה בהרחקה מטבריה, חוזה שכירות מחוץ לטבריה. מבקשים מעצר בתנאי איזוק אם צריך, בנסיבות האלה ובהתחשב בתקדימים ניתן ואפשר לשקול שחרור לחלופה. מסכימים כי השחרור יהיה מותנה בהצגת חוזה לשנה בדירה בנווה עובד.

טיעוני המשיבה :

המשיבה עותרת לדחיית הבקשה לעיון חוזר מהטעמים הבאים :

מקום החלופה המוצע קרוב מאוד לטבריה, ניתן היה להתרשם גם בבית המשפט כפי שהתרשם שירות המבחן כי המפקחות המוצעות הן מגוננות, שיהיה קשה להן להיות סמכותיות כלפי המבקש. אינן פנויות לחלוטין לפקח, ואם היו פנויות היה ניתן לצפות כי תוצג חלופה רחוקה כמו חיפה.

המפקחת הראשונה שנחקרה, אשת המבקש לא לחינם התייחסה לתיק זה ואמרה ניסיון פריצה, שכן בתיק הקודם בו לטענתה פיקחה על המשיב הוא היה מואשם בניסיון פריצה.

עמדתה המגוננת השתקפה היטב גם בפני בית המשפט, עמדתה לפיה נטפלים למשיב, אין לו אחריות במעשיו וגורמי אכיפת החוק הם אלו שמטרידים אותם והרי ככל שבית המשפט יורה על שחרור המשיב, הרי שחובה על גורמי החוק להגיע למקום הפיקוח פעמים רבות.

מסוכנות המבקש כפי שעולה מכתב האישום היא ברף היותר הגבוה שכן מדובר במשיב שפעמיים פגש במתלוננים.

עבירות רכוש מעין אלו פעמים רבות נגמרות בעבירות אלימות. הנסיבות האלה מעלות את המסוכנות בתיק באופן בולט בשעה שמדובר במבקש אשר לו עבר פלילי מכביד בעבירות רכוש וסמים עבירות אשר הולכות יד ביד. המשיב ריצה מאסרים ארוכים. גם מאסר מותנה בן 12 חודשים אשר עומד תלוי כנגד המבקש לא הרתיע אותו וקשה לדעת מה כן ירתיע אותו. למבקש אף הרשעה בהפרת הוראה חוקית. לפיכך מבקשת המשיבה לאמץ את המלצת שירות המבחן אשר גורסת כי יש להשאיר המבקש במעצר.

דין והכרעה:

בבקשה לעיון חוזר, כגון הבקשה בה עסקינן, בית המשפט מוסמך לעיין מחדש בהחלטתו, רק בהתקיים תנאים

המפורטים בסעיף 52 (א) לחוק המעצרים, שזו לשונו:

"עצור, משוחרר בערובה או תובע, רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

במקרה דנן לא מצאתי צורך לדון בשאלת שינוי הנסיבות באשר המבקש הסכים למעצרו עד תום ההליכים בהיעדר חלופה ראויה באותו המועד והוסכם כי שמורה למבקש הזכות להציע חלופת המעצר בכל רגע נתון כפי שנעשה במקרה דנן ואף התבקש תסקיר לצורך בחינת החלופה המוצעת.

ב"כ המבקש לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה כנגד המבקש לביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום ולאחר שעיינתי בחומר הראיות סבורני כי אכן מתקיימות בתיק זה ראיות לכאורה כנגד המבקש.

עילת מעצר:

עבירות רכוש כשלעצמן, אינן מקימות את חזקת המסוכנות שבסעיף 21(א)(1)(ג) לחוק המעצרים ורק בנסיבות מסוימות, מקום בו העבירות מבוצעות באורח שיטתי, או בהיקף ניכר, תוך התארגנות של מספר עבריינים או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים, הן עשויות להקים עילת מסוכנות בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים. (ראה, בש"פ 5431/98 רוסלן פרנקל נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(4), 268, 271-272).

כב' השופט עמית בבש"פ 45/10 פאדי מסארוה נגד מדינת ישראל, התייחס למסוכנות בביצוע מקרה של עבירת רכוש יחידה, בקובעו:

"כשלעצמי, אני מתקשה לקבל את הטענה כי בכל מקרה של עבירת רכוש יחידה או עבירת רכוש לא מתוחכמת, לא קמה עילת מעצר. יש בגישה זו כדי לעודד בעקיפין ריבוי עבירות, שהרי כל שרשרת עבירות מתחילה בעבירה הראשונה, שמא יאמר העבריין לעצמו כי אין סיכון שייעצר ב"מכה" הראשונה. "פתאום קם אדם בבוקר ומוצא..." שמכוניתו חלפה עם הרוח, או במקרה הטוב, נפרצה ותכולתה נשדדה. חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ליבנו גס בהן, והסטטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה.

"ודוק: אין בכוונתי להכניס בדלת האחורית את העילה של הרתעה מפני עבירות שהן "מכת מדינה", עילה שהמחוקק השמיט מחוק המעצרים. אלא שהעבירות של גניבת רכב או התפרצות לדירה, גם אם אינן "מתוחכמות", הן מסוג העבירות שיש בהן מסוכנות אינהרנטית נוכח הפוטנציאל להתפתחות אלימה. פריצה לבית או לחצרים מערערת את הבטחון האישי של הציבור וגניבת רכב עלולה, בהאי דנא, להפוך חיש מהר למרדף משטרתי על כל הסכנות הכרוכות בכך."

עוד ציין בית המשפט העליון במספר החלטות כי עברו הפלילי של מבקש הכולל עבירות רכוש מצביע על סדרתיות ושיטתיות בביצוע עבירות רכוש גם כאשר בפני בית המשפט מונח כתב אישום המייחס למבקש עבירה בודדת.

בבש"פ 3429/15 - יצחק שוקרון נ' מדינת ישראל, טרם פורסם, (19/05/2015) נדחתה טענת המבקש כי לא מתקיימת עילת מעצר בגינו לאחר שהואשם בביצוע עבירת פריצה לרכב (אמבולנס) וגניבה (סם לשימוש עצמי) בהינתן עבר פלילי :

"בצדק נקבע בהחלטת בית המשפט המחוזי כי יש ליתן משקל לעברו הפלילי של המבקש בבחינת המסוכנות הנשקפת ממנו. משכך, ובהינתן עברו הפלילי המכביד של המבקש, ומשאין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה נגדו, אין תימה שנקבע כי קיים יסוד סביר להניח כי שחרורו של המבקש מסכן את ביטחון הציבור"

מהכלל אל הפרט

הלכת רוסלן פרנקל הנזכרת לעיל מקימה עילת מעצר בעבירות רכוש המבוצעות באורח שיטתי, או בהיקף ניכר, תוך התארגנות של מספר עבריינים או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים.

לאחר עיון בחומר הראיות ובהסכמת ב"כ המבקש מצאתי כי בעניינו של המבקש אכן קיימת עילת מעצר בשל עברו הפלילי של המבקש ויפים לעניינו דבריו של כב' השופט רובינשטיין בבש"פ 1191/06 - פטריק גז נ' מדינת ישראל . תק-על 2731, (1)2006 :

"יש להידרש עתה לעילת המעצר. כבר נקבע משכבר, כי עבירות רכוש יכולות לבסס עילת מסוכנות לביטחון הציבור(בש"פ 5431/98 רוסלן פרנקל נ' מדינת ישראל, פד' נב(4) 268, השופט ביניש).דברים אלה יפה כוחם ביותר, ומפלס החשד והחשש עולה מטבע הדברים, ככל שרקעו ועברו של האדם בו מדובר קשים יותר; כגודל החשש, כן תהיה הזהירות בשחרור גדולה יותר. דבר זה מעוגן בשכל הישר ובניסיון החיים."

עברו הפלילי של המבקש כולל הרשעות בגין ביצוע עבירות רכוש רבות לרבות התפרצויות לכלי רכב, שימוש ברכב ללא רשות ועבירת ניסיון להתפרצות למקום המשמש למגורים והחזקת כלי פריצה. בגין העבירות האחרונות נדון המבקש

בשנת 2013 לעונש מאסר בפועל ומאסר מותנה בן 12 חודשים אשר הינו בר הפעלה באם יורשע המבקש בגין ביצוע עבירת ההתפרצות נשוא האישום השני בכתב האישום אך נראה כי לא היה במאסר מותנה זה כדי להרתיע המבקש שבפני. עברו הפלילי של המבקש כולל הרשעות בגין עבירות סחר בסמים מסוכנים בגין ריצה המבקש עונש מאסר ממושך. כמו כן לחובת המבקש הרשעות ישנות בגין עבירות הפרת חוקית והכשלת שוטר במילוי תפקידו.

יפים לעניינו של המבקש דבריו של כב' השופט דנציגר בבש"פ 2911/08 רמי שוקרון נ' מדינת ישראל:

"המסוכנות בעניינו נלמדת מאופי העבירות המיוחסות לעורר ומאופן ביצועו, קרי, היותן מעשה פריצה מתוכנן בחבורה וביצועו לאור יום תוך חדירה לבית מגורים אשר עלולים להיות בו אנשים (השוו: בש"פ 380/08 בדר נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 5.2.2008)). התפרצות לאור יום יש בה ללמד על דפוס עברייני מובהק ועל היעדר כל מורא מפני החוק (בש"פ 8806/07 לוי נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 30.10.2007)). לכך יש להוסיף את עברו הפלילי העשיר של העורר, אשר יש גם בו כדי ללמד על המסוכנות הנשקפת מן העורר, קרי החשש כי העורר יחזור לסורו ויבצע מעשי עבירה נוספים. כפי שכבר נקבע, גם מקום בו העבירה המיוחסת ונסיבות ביצועה אינן מצביעות על מסוכנות כשלעצמה, וברגיל לא תקמנה עילת מעצר, הרי השילוב בין העבירה המיוחסת לבין קיומו של עבר פלילי עשיר בעבירות דומות מצד המבקש, יכול שיצביע על המסוכנות הנשקפת מצדו לשלומו ולבטחונו של הציבור, ולפיכך יקים עילת מעצר (בש"פ 6620/07 פחימה נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 16.8.2007))."

לכך יש לצרף העובדה כי כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו שתי עבירות רכוש במקומות קרובים ובסמיכות זמנים, כך שבהקרא כתב האישום יחד עם עברו הפלילי ניתן במפורש להצביע על סדרתיות בעניינו של המבקש שבפני.

כמו כן עולה מתסקיר שירות המבחן אותו מצאתי לאמץ (ר' התייחסות בהמשך) כי קיים חשש פן המבקש עושה שימוש בסמים מסוכנים לאחר שעשה שימוש נרחב בסמים מסוכנים מסוגים שונים בעבר ולא עבר כל הליך טיפולי לצורך גמילה מסמים, עברו הפלילי כולל הרשעות בביצוע עבירות על פקודת הסמים המסוכנים. כל אלו מגבירים הסיכון המובהק להישנות עבירות רכוש וסיכון פוטנציאלי ממשי לביטחונם של דרי הבית באם יתקלו במבקש. כל זאת על רקע היתקלותו לכאורה של המבקש פעמיים באותו היום בדיירי בתים שלתחומם הסיג המבקש גבול ובאחד מהם ביצע לכאורה עבירת התפרצות מושלמת. בנסיבות אלו ומשהופרע המבקש בעת שניסה לבצע זממו לא מצאתי ממש בטיעוני ב"כ המבקש כי יש לייחס משקל לכך שלא נגנב דבר במהלך ביצועו לכאורה של העבירות.

לאור כל האמור לעיל אני קובע כי מתקיימת במקרה זה עילת מעצר וכי המסוכנות הנשקפת מהמבקש לשלם הציבור ורכושו הינה מסוכנות גבוהה.

לציון כי מסוכנות המבקש אף מתגברת על רקע החלטתו בשתי חקירות שונות לשמור על זכות השתיקה.

בבש"פ 748/10 שומי איסקוב נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 18.2.10), נקבע:

"השמירה על זכות השתיקה אף מקשה על המבקש להפריך את חזקת המסוכנות הסטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים (בש"פ 8638/96 נחום קורמן נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(5) 200, 207 (1996)."

וכן בבש"פ 1748/11 יחזקאל נ' מ"י (טרם פורסם, 10.3.11) נקבע כי -

"... ככלל, שתיקתו של מבקש מקום בו היה מתבקש הסבר מצידו, מחזקת עמדת התביעה לצורך שלב המעצר (בש"פ 970/04 סעדי נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 19.2.2004)). פשיטא כי כך במישור הראייתי בבוא בית המשפט לבחון קיומן של ראיות לכאורה (בש"פ 7216/05 אגבריה נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 23.8.2005); בש"פ 4881/03 קביליו נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 9.6.2003), אך גם במישור עילת המעצר יש נפקות לשתיקתו של המבקש. דהיינו, השתיקה עשויה לחזק את העילה של מסוכנות."

חלופת מעצר :

ב"כ המבקש הציע לעצור המבקש בתנאי פיקוח אלקטרוני בדירה שכורה אשר תושכר על ידי אשתו רותם (להלן: "אשת המבקש") בישוב נווה עובד הסמוך לעיר טבריה בפיקוח אשת המבקש וחברתה שרי (להלן: "החברה שרי").

בית-המשפט אמנם אינו כבול או מחוייב בהמלצותיו של שירות המבחן. עם זאת נפסק לא אחת, כי סטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן תעשה באופן חריג, ומקום בו קיימים לכך טעמים כבדי משקל (ראו בש"פ 3201/10 מדינת ישראל נ' פלוני, (ניתנה ביום 6.5.10) בש"פ 3286/07 מדינת ישראל נ' עמר, (ניתנה ביום 16.4.07); בש"פ 9354/02 מדינת ישראל נ' גידניאן, (ניתנה ביום 5.11.02); בש"פ 5859/04 מדינת ישראל נ' אבו סביח, (ניתנה ביום 22.6.04)).

מעיון במכלול נסיבות המקרה והעושה סבורני כי טעמים כאלה אינם קיימים בענייננו. ההיפך הוא הנכון. המעשים המיוחסים למבקש מבססים את הערכת המסוכנות עליה מצביע שירות המבחן ואף עולים עליה לאור הטעמים לעיל אשר חלקם אף לא היה לנגד עיניו של שירות המבחן בעת עריכת תסקיר המעצר.

מעיון בתסקיר המעצר אשר הוגש מטעם שירות המבחן אני מתרשם כי מדובר בתסקיר ענייני, מקצועי אשר עומד על אספקטים שונים בדרכו ואישיותו של המבקש ואשר יש בו כדי להצביע על רמת מסוכנות המבקש כלפי הציבור באם ישוחרר בכפוף להערתי לעיל.

לאור כך מצאתי לנכון לאמץ מסקנתו של שירות המבחן כי קיים סיכוי לא מבוטל להישנות עבירות ופריצת גבולות מצד המבקש ועיון בהרשעותיו הקודמות לרבות מאסר מותנה בר הפעלה ממושך מלמד על כך באשר המבקש לא נרתע ממאסרים בפועל ועל תנאי שהושתו עליו וחוסר הבהירות בנוגע לשימוש בסמים מסוכנים.

הרשעותיו קודמות של המבקש בגין עבירת הפרת הוראה חוקית והכשלת שוטר לנוכח עמדות המבקש כי תולה הסתבכותו ביחס אנשי אכיפת החוק כלפיו יש בהם כדי להצביע על חשש לפריצת גבולות ואי קיום הוראותיו של בית המשפט ואנשי רשויות החוק אשר אמורים לפקח על מילוי התנאים בכל שעות היממה.

על רקע זה אני קובע כי מסוכנותו של המבקש גבוהה.

אף אני התרשמתי, כפי שהתרשם שירות המבחן, כי אין בחלופה המוצעת כדי לאיין מסוכנות המבקש או להפחיתה לרמה הנדרשת וזאת מהטעמים לעיל:

א. אשת המבקש הפגינה יחס מגונן יתר על המידה והיעדר כל ביקורתיות כלפי המבקש - בעלה בשעה שסבורה כי המקור לבעיותיו הינם אנשי אכיפת החוק המתנכלים למבקש וחבריו בעיר טבריה. לא התרשמתי מאשת המבקש כדמות סמכותית אשר המבקש סר למרותה, היא לא הצליחה למנוע בשנים הרבות בהן חיה עם המבקש את המשך התדרדרותו לעולם הפשע וביצוע עבירות חמורות בגין ריצה עונשי מאסר ממושכים וספק בעיני אם כעת יש בידה להוות דמות סמכותית זו.

ב. מדובר במפקחת שהינה קרובת משפחה מדרגה ראשונה וכבר נפסק כי שליחתו של אדם למעצר בית, בבית משפחתו בפיקוחם של בני המשפחה הינה דרך בעייתית מעצם טבעה.

לשם המחשה ר' דבריו של כב' השופט רובינשטיין בבש"פ 2663/09 - מדינת ישראל נ' פלוני, תק-על 2009(1), 5270(29/03/2009):

"הקושי שמוצא אני בחלופה המוצעת היא היותה אצל בני משפחה מדרגה ראשונה, אף שאין חולק כי הם אנשים נורמטיביים בהחלט, כפי שגם מצא השופט קמא. אלא שיש קושי מובנה, שכבר דובר עליו בהחלטות מעצר בעבר, בפיקוח בני משפחה; ראו בש"פ 7602/04 מדינת ישראל נ' אבו אלהוא (לא פורסם) (השופט גרוניס). במקרה זה גם בני המשפחה, עם כל התייחסותם החיובית - ככל הנראה - למתלוננת (הם היו גם בטלפון ביום התקרית הקשה 8.2.09 וניסו להרגיעו), לא היוו חסם להתנהגות לא טובה של המשיב. על כן יש לטעמי להציע חלופה אחרת, שאינה בני משפחה מקרבה ראשונה, במרחק ממקום המתלוננת, בתנאים שקבע בית המשפט קמא, ככל משפטם וחוקתם, בצירוף יכולת המשטרה לבקר ולבדוק את קיום החלופה".

ג. שירות המבחן עמד במפורש על מיקום כתובת מעצר הבית המוצעת בסביבתה הקרובה של העיר טבריה כאבן נגף משמעותית בחלופה המוצעת שכן גם אשת המבקש וגם שירות המבחן מציינים כפי שעולה בתסקיר כי המבקש ממשיך בקשריו החברתיים השוליים עם גורמים שליליים באיזור העיר טבריה. החלופה המוצעת הינה בישוב הסמוך לטבריה ואשר זמן הנסיעה מהעיר טבריה לכתובת המוצעת עשר

עד חמש עשרה דקות לכל היותר.

ד. חברתה של אשת המבקש, שרי, אינה מודעת כלל אילו עבירות מיוחסות למבקש, גם לאחר שהתובע הסביר לה פרטי האישומים כנגד המבקש, לא מכירה כלל את "ההיסטוריה" של המבקש ומעידה כי מכירה טוב יותר את אשתו, לא יודעת שיש למבקש עבר פלילי. משמיעת החברה שרי התרשמתי כי אינה מסוגלת להוות דמות סמכותית אשר המבקש יסור למרותה וספק בעיני אם מסוגלת לבצע מלאכת הפיקוח בעניינו של המבקש שבפני בהצלחה.

מעצר בפיקוח אלקטרוני :

שירות המבחן אינו בא בהמלצה על מעצר בפיקוח אלקטרוני לאור המסוכנות הנשקפת מהמבקש, הסיכוי להישנות עבירות ופריצת גבולות באם ישוחרר בחלופה המוצעת ואי התאמתם של המפקחים המוצעים למלאכת הפיקוח.

בבש"פ 7206/10 - מדינת ישראל נ' רומן אגרונוב, לא פורסם, (24/10/2010)

עמד בית המשפט העליון על מספר חסרונות מרכזיים של אמצעי הפיקוח האלקטרוני אשר רלוונטיים לענייננו :

שנית, אזהר אלקטרוני, בניגוד למפקח אנושי, איננו יכול להפעיל את השפעתו על מפקח כדי למנוע את יציאתו מן התחום המוגדר.

שלישית, משעוזב המפקח את התחום המוגדר, האזהר האלקטרוני -במתכונת הטכנולוגית הקיימת, איננו יכול למסור מידע אודות מקום הימצאו של המפקח. מכאן, שמבקש שמסוכנותו גבוהה, אשר איננו ירא את החוק ואת מערכת האכיפה ולא ניתן ליתן בו אמון -אין כמעט כל תועלת באיזוקו האלקטרוני, כחלופה למעצרו.

...

חמישית, במצב הקיים (מבחינת משאבים, ניהול, וחקיקה כאחד), רב המרחק מקבלת התרעה על הפסקת שידור, עבור בבדיקה כי המפקח עזב את התחום המוגדר לו לשהייה, ועד להחזרתו למעצר מחמת הפרת תנאי השחרור. היעילות הטכנולוגית של הפיקוח האלקטרוני איננה מיתרגמת איפוא כיום בהכרח למערכת שהיא מיידית ואפקטיבית לגמרי מבחינה חברתית ובעלת יכולת הרתעה מספקת."

מכאן כי -

"בית משפט זה אכן עמד על כך שהפיקוח האלקטרוני, ככלל, יוכל לשמש ל"חיזוק" הפיקוח האנושי, בבחינת "כותפות הנוספות לחגורה", ולא להחליפו (ראו: בש"פ 5772/10 קם נ' מדינת ישראל בפיסקה ט' (לא פורסם, 9.8.2010); כן ראו: בש"פ 6466/09 גוצ'ן נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 23.8.2009))."

נראה כי דברים אלו אשר הושמעו טרם כניסת חוק הפיקוח האלקטרוני החדש לתוקפו יפים גם בימינו אנו. משמצאתי כי אין בחלופה המוצעת כדי להפחית מסוכנות המבקש לרמה הנדרשת, לאור מסוכנותו ומגבלות כלי הפיקוח האלקטרוני סבורני אין בכלי זה כדי להבטיח אי הישנות עבירות דומות מצד המבקש.

משמצאתי כי קיימות כנגד המבקש ראיות לכאורה, כי קמה כנגד המבקש עילת מעצר וכי אין בחלופה המוצעת כדי להפחית מסוכנותו לרמה הנדרשת אני מורה על דחיית הבקשה לעיון חוזר.

המזכירות תעביר ההחלטה בדחיפות לצדדים.

ניתנה היום, כ' חשוון תשע"ו, 02 נובמבר 2015, בהעדר הצדדים.